

saaledes, at man kan sige, at det næsten er Sædvane, at Sagerne ikke kommer til anden eller tredje Behandling, men endog saa saaledes, at det jo særdeles ofte er Tilfældet, at Udvalget har arbejdet en hel lang Samling og dog ikke engang er kommet til at afgive nogen Betænkning; det lykkes os imidlertid om dette Forslag meget hurtigt at komme til et Resultat og derfor ogsaa til en Betænkning, som de ærede Herrer, der maatte have ønsket i Mellemtiden at gjøre sig bekendte dermed, have havt Adgang til. Derimod tror jeg ikke, at det i en anden og væsentligere Henseende lykkes det ærede Medlem at være heldigt med sit Forslag i Udvalget, idet det nemlig hurtigt viste sig som Hovedresultatet af Udvalgets Behandling og af Betænkningen, at de Medlemmer, der kunne antages nærmest at hylde de Ansøuelser, der gjøre sig gjældende i Kjøbenhavns Kommune, vare absolut for Lovens Forkastelse, medens de Medlemmer, der maa antages mindre at interessere sig for de Ansøuelser, der gjøre sig gjældende blandt Kjøbenhavns Borgere, indstillede Loven til Vedtagelse. Det tror jeg nemlig ikke er heldigt, naar der er Tale om Reformen, der kun skulle gjælde paa et vist Omraade, at det bliver Resultatet af den Overveelse, Forslaget har været underkastet, at de rette Bedkommende erklære det uheldigt og alene de Uvedkommende erklære det for heldigt. Det er derfor ogsaa den første og væsentligste og for mig personlig aldeles afgjørende Indvending mod det Forslag, der her foreligger, at der aldeles ikke er Spor af Trang til Reformen. Det er jo Noget, der ligger i den menneskelige Natur, at man ofte sjæler og fæster Tanken paa de Ufuldkommenheder, der nu engang ere tilstede i alle menneskelige Forhold, og som derfor naturligvis ogsaa klæbe ved Valgmaaden til Kjøbenhavns Borgerrepræsentation ligesom overhovedet ved alle mulige Slags Valgmaader. Det er derfor ogsaa meget ofte Tilfældet, at der er en Misforståelse tilstede med Hensyn til et eller andet bestemt Forhold, uagtet det, naar man nærmere ser paa det, ikke lader sig syndelig forbedre, snarere maatte forværre. Men her ere vi nu i det mærkværdige Tilfælde, at der ikke har vist sig nogen Misforståelse i Kjøbenhavn — og det er dog Kjøbenhavn, Loven angaar —, med Valgloven for Kommunevalgene. (En Stemme: Det er ikke rigtigt!). Jo, det er rigtigt, det ærede Medlem udtalte, at han havde private Meddelelser i saa Henseende. Det skal jeg naturligvis ikke i mindste Maade udtale mig om; men hvad der er sikkert, er det, at der ikke har foreligget Nogetsomhelst offentlig derom. Jeg maa tilstaa, at jeg, førend jeg saae det Forslag, som er kommet frem fra det ærede Medlem, aldrig har set lignende Art af Forslag anbefale eller fremsætte paa noget Sted som ønskeligt paa det Omraade, Tælen her er om. Jeg vil ikke holde mig til, at det ikke engang har været diskuteret i de kjøbenhavnske Blade, skjøndt

vi dog ere begavede med ikke ganske saa Blade; men jeg tilstaa, at jeg har ikke engang set Forslaget behandlet i disse, og det er dog klart, at, hvis der virkelig var nogen Misforståelse tilstede, som fortjente at tages Hensyn til, saa maatte jo dog aabenbart noget Saadant have vist sig paa denne Maade (Th. Nielsen: Socialdemokraten!). Det er muligt, at det har staaet der, jeg har ikke altid læst Socialdemokraten, det kan gjerne være, at de ærede Herrer støtte sig til den, men i ethvert Tilfælde udtrykker Socialdemokraten ikke nogen almindelig Mening blandt Staden Kjøbenhavns Bølgere. Det er derfor Noget, som ikke kan — det forekommer mig idetmindste saaledes — omtvistes, at, naar man i denne Betænkning har talt om, at man vil indødfomme den almindelige Retsfølelse i Kjøbenhavn ved et saadant Forslag, saa kan man ikke have nogen alvorlig Grund til at tro, at man derved vilde indødfomme den almindelige Retsfølelse i Kjøbenhavn. Der var andre Maader, paa hvilke man ganske vist langt lettere kunde indødfomme den almindelige Retsfølelse i Kjøbenhavn for Mindretallets Ret, og det var f. Ex. ved at sørge for, at Kjøbenhavn her i denne Sal fik det Antal Repræsentanter, som tilkommer den, altsaa at Mindretallet her i denne Sal blev repræsenteret paa en saadan Maade, som kan siges at være i Overensstemmelse med Danmarks Grundlov. Det vilde aabenbart være en langt kraftigere Maade at indødfomme de Ansøuelser, som herse her i Kjøbenhavn, og tilmed være en Udøvelse af en af Grundlovens vigtigste Bestemmelser. Vilde man endelig indføre en saadan Valgmaade som denne Mindretals Valgmaade som en almindelig Foranstaltning i Landet, saa kunde man jo gjøre Forsøg derpaa ved Valgene til Folkethinget. Jeg skal ikke anbefale det, men spørmer man for den omhandlede Valgmaade, saa var der dog en større Rimelighed for at gjøre et almindeligt Forsøg paa den og et Forsøg paa det politiske Omraade, hvor denne Valgmaade aabenbart, som jeg senere skal komme til, meget bedre passer. Man kunde jo f. Ex. foreslaa, at Folkethingsvalgene omkring i vore Overøvrighedsstredje fik Tilladelse til at stemme ikke alene paa den, der stillede sig i den enkelte Kreds, men overhovedet at stemme paa hvemsomhelst af dem, der maatte have stillet sig i de Kredse, som ere indenfor Amtets Omraade. Der er altsaa forskjellige andre Maader — jeg anbefaler forøvrigt, som sagt, ikke dette sidste, det er ikke min Mening — der vilde være rimeligere, paa hvilke man kunde indødfomme den særegne Retsfølelse, som man paastaar er tilstede i Kjøbenhavn til Fordel for Mindretallet. Jeg bebrejder ikke det ærede Medlem, at han ikke har henvendt sig med sit Forslag til Borgerrepræsentationen i Kjøbenhavn, førend han indbragte det her. Jeg veed ikke, hvem der har bebrejdet ham det, og jeg skal hverken privat eller her bebrejde